

Tað hevur ofta verið súrt um Hestin

Hann hevur koyrt við børnum upp um Hestin í 20 ár. So fáur veit betri enn hann, hvussu stórir lætti tað er, nú at hava fingið tunnill undir Hestin. Men hóast tað ofta hevur verið ringt, hevur tað altíð eydnast at fáa børnini heim aftur

ÁKI BERTHOLDSEN

Hetta er ein Harrans lætti. Hetta skuldi bara verið gjørt fyri langari tíð síðani. Fáur veit betri enn Rudolf Midjord á Økrum, hvussu stóran týðning tað hevur fyri sumbingar, at teir nú hava fingið tunnill undir

fjallið, og sostatt sleppa undan at noyðast eftir tí langa, smala vegnum, við teimum 12 hárnálssvingum, allar teir 400 metrar upp um Hestin.

Hann hevur koyrt við skúlabørnum ímillum Sumba og Vág í 20 ár og hevur tí mangan merkt á

sínum egna kroppi, hvussu ófantaligt tað kann vera at fara upp um fjøll ein ringan vetrardag.

Men nú kann hann ikki annað enn fegnast um tunnulin vegna avloysara sín við rattið í skúlabussinum, tí nú er hann fallin fyri aldursmarkinum við tað, at hann

er farin upp um tey sjeiti og noyðdust sostatt at gevast á nýggjárið.

Men hann slapp tó at royna, hvussu tað var at koyra ígjøgnum tunnulin.

Tí hann fekk ein einasta túr við skúlabørnum ígjøgnum hann eftir at hann var latin upp fyri almennari ferðslu tann 18. desember - og so fóru børnini í jólafrí.

Men táð rætt skal vera rætt, so hava teir hjá landsverkfrøðinginum verið so beinasamir, at teir mangan hava ruddað báði amboð og maskinur til viks og hava latið okkum sloppið at koyra ígjøgnum tunnulin í longri tíð, tá ið ring koyrilíkindi

ferðina var kavarok.

Hann viðgongur, at hann meiri enn so hevur verið nervøsur tá ið hann er farin á fjøllini í skúlabussinum.

Tað vóru børn eg hevði í bilinum, so tað slapst ikki undan, eg eg hugsaði um tað.

Hann heldur eisini, at tað var sjáldan, at børnini vóru bangin. Men sjálvandi var onkur ímillum.

Treyðugt so var ringast, táð báði stormur og kavi var.

Men annars var tað sera trupult tá ið isur legðist á vegin, tí svingini eru so mong, og ofta so brøtt, at tað var ringt at sleppa um tey, báði niðaneftir og o-maneftir.

Og, hvussu ofta, hann hevur verið noyddur at venda við aftur, hevur hann ikki tal á.

Hóast tað ofta var hart, er tað bara einaferð hent, at bussurin varð tikin av vindi.

Men tífetur varð bussurin bara snarður tvørr á veginum og fór ikki útav. Tá var bara eitt barn við.

Annars er tað hent einaferð, at ein bussur, fullur av skúlabørnum varð tikin útav vegnum av vindi og bólaði runt.

Men til alla lukku meidslaði ongin seg, hóast tað lættliga kundi enda heilt galið.

Hann sigur at tað galt um at fylgja serstakliga væl við veðurtilvindingum og eftir, hvørji tekin vóru á luftini og í náttúruni annars um veðrið.

Men eingin kann tryggja seg 100% ímóti veðrinum, og báði ta ferðina, hann fór tvørr á veginum, og ta ferðina, bussurin fór útav, tók stormurin seg bráðligari og øðrvísi upp, enn ventað.

Hóast teir hava verið noyddur at venda við mangan, hevur tað ongantíð hent seg, at skúlabørnini ikki eru sloppin heim aftur.

Antin eru tey ikki farin í skúla um morgunin. Ella eru tey sloppin úr skúlanum áðrenn tey áttu at fáa frí, tá ið útlitini hava verið so ring, at tað hevði verið óráð at bíða.

Og hevur vindur tikið seg upp, plagdur við skipað fyri, at fáa persónbilar at koyra tey suður.

Ampin er ringur

Eitt er at tað er ringt at koyra í kava, ísi og stormi.

Men eitt, sum Rudolf heldur hevur verið líka ringt, er tann ampi, fólk hava kent á sær, táð tey skulu upp um Hestin.

Rudolf Midjord sigur, at tað ofta hevur serið sera trupult at at koyra eftir fjallavegnum upp um Hestin.

Tað hevur ofta verið súrt. Vanliga var tað 20 minuttir at koyra úr Vági til Sumbiar.

Tað longsta, eg havi havt um vegin, er fimm tímar, men tað var í lastbili. Tá var so nógvur kavi, at tað slapst ikki fram.

Men tað longsta, eg havi havt við skúlabørnum, er tveir tímar. Eisini tað

av tí sama.

Eitt annað, sum lýsir, hvussu trupult tað hevur verið hjá sumbingum, er, at táð tað hevur verið hálft í fleiri dagar, hevur ikki verið óvanligt, at oljumenningar í Vági hava verið noyddur til Sumbiar við smáum dunkum av húsarhaldsolju, so fólk ikki skuldu sita kæld, tí teir hava ikki torað við oljubilinum.

Mugu ansa sær í tunnulinum

Hóast Rudolf Midjord nú fegnast um, at tunnulin er komin, heldur hann, at tað er eitt minus, sum fólk eiga at skriva sær aftanfyrir oyr-
 - Og tað er, at har tunnulin kemur út, er sera vindhart.

Tú kanst skjótt vera um ein hál, tú kemur kovrandi í góðum tóli einar 80 km. um tíman úr tunnulkjafinum og endar í eini harðari hvirlu, sum rakar teg sum eitt byrsusko.

Hann sigur, at Lopransmegin tað serliga er táð hann liggur av útnyrðingi og útsynningi, at fólk skulu ansa eftir uppi við tunnulin.

Er útnyrðingur, kann tað saktans vera blanka stilli á fjørðinum, men rættiligar skáðahvirlur uppi við tunnulin.

Sumbiarvegurin er tað serliga landnyrðingurin, fólk skulu vara seg fyri.

Men alt hetta eru smá-vansar, sum ríkiliga verða uppvigaðir av fyrimunum tunnulin gevur.

Nú eru ikki meiri enn 10-12 minuttir ímillum Sumba og Vág. Og tað er so nógv lættari, tí tað er at kalla framfættir sjónum allan vegin, tí tað var báði strævið, og ringt fyri bilarnar at toga seg 400 metrar ígjøgnum øll svingini upp um Hestin.

Er lögð í skeivum stað

Annars heldur hann, at tunnulin er lagdur á skeivum stað.

Har, sum tunnulin gongur inn í Lopra eitur, „A Lopinum“

Bara tað mátti sagt monnum nokk.

Hann heldur, at tað hevði verið munandi betri at lagt tunnulin longri úti, so hann kom út í Vikarbyrgi og helt fram haðani til Sumbiar.

Tað hevði eisini givið tann vinning, at so hevði landsverkfrøðingurin kunna gloymt alt um kavarudding á tí gamla vegnum til Sumbiar, men so leingi vegurin til Vikarbyrgi gongur tnan vegin, ber illa til at lata hann liggja, heldur hann.

Hóast nógv er sagt og skrivað um sumbiarbergholið, hvussu ringt fjallið hevur verið, ivast Rudolf Midjord ikki eina løtu í, at tað er púra trygt at koyra ígjøgnum.

„Eg havi ongantíð vitað, at nakað er dottið undan loftinum ta tíðina, vit hava koyrt ígjøgnum hana, áðrenn hon var liðug.“

Og inni í tunnulinum er so nógv boltad, betongað, takt við plátum, og so nógv sement sprænt í rívrur í fjall-

Rudolf Midjord hevur koyrt skúlabørn um Hestin í 20 ár. Tunnulin skuldi langtíðani verið komin, tí eingin sigur frá teimum kvalum, eisini sálarligum ið hava verið av at koyra um fjøllini, sigur hann

Vegatunlar í Føroyum

Nú eru 15 vegatunlar í Føroyum. Tann fyrsti varð gjørdur í 1963, og sostatt hevur tað tikið 24 ár at gera teir. Tilsamans eru teir 26.865 metrar langir. Vegatunlarnir í Føroyum eru nú hesir:

Tunnill	nýtslu	Longd	Frí hædd	Breidd á breyt
Hvalbiartunnillin	1963	1.450	3,20	3,30
Árnafjarðartunnillin	1965	1.680	3,30	3,50
Hvannasundstunnillin	1967	2.120	3,30	3,50
Sandvíkartunnillin	1969	1.500	3,20	3,30
Norðskálatunnillin	1976	2.520	4,50	7,00
Leynatunnillin	1977	760	4,50	7,00
Villingardalstunnillin	1979	1.193	4,50	3,50
Ritadalstunnillin	1980	683	4,50	3,50
Mikladalstunnillin	1980	1.182	4,50	3,50
Trøllanestunnillin	1985	2.248	4,00	3,50
Leirvíkartunnillin	1985	2.238	4,50	7,00
Teymur í Djúpadal	1985	220	4,00	3,50
Kunoyartunnillin	1988	3.031	4,60	3,50
Kaldbaksbergholið	1990	2.800	4,60	7,00
Sunbiarbergholið	1997	3.240	4,30	5,50